

Stanisław Rogoż, Mieczysław Cincio

XXV lat Izby rzeszowskiej

Palestra 20/10(226), 3-10

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

XXV lat Izby rzeszowskiej

Wyzwolenie, które przyniosło Narodowi wolność i jednocześnie zapowiedź przeobrażeń ekonomicznych i społecznych, zastało na ziemi rzeszowskiej drobną grupę kilkudziesięciu adwokatów ocalałych z pogromu hitlerowskiego. Nie stanęli oni na uboczu wobec rewolucyjnych przemian ustrojowych, przeciwnie, w miarę swych możliwości włączyli się od razu w ogólny nurt pracy nad odbudową życia społecznego, ofiarując swoją energię, umiejętności i zapał w celu realizacji haseł Manifestu Lipcowego.

Szereg adwokatów z naszego terenu powołano po wyzwoleniu do służby wojskowej i mianowano ich sędziami lub prokuratorami. W ten sposób adwokatura zasiliła wojskowy korpus sądowy w okresie, gdy w dziedzinie kadr piętrzyły się duże trudności. W wojskowym wymiarze sprawiedliwości pracowali w tym czasie adwokaci: Eustachy Lech, Eugeniusz Lach, Jan Ochała, Michał Pikor, Zygmunt Panas, Leszek Wiktor, Zbigniew Szwarnowiecki, Ludwik Migielski i inni. Szereg kolegów pracowało w szkolnictwie, inni brali udział w akcji popularyzowania prawa, wreszcie niektórzy z nich pracowali w administracji, jak na przykład dr Stanisław Nagawiecki, który był burmistrzem w Dębicy, czy Stanisław Rogoź, który był starostą. W innych urzędach, a więc w Wojewódzkim Urzędzie Ziemskim, pracowali adwokaci Mieczysław Cincio i Stanisław Nusowicz, w Urzędzie Wojewódzkim — adw. Bronisław Rogalski i adw. Marcin Miąsik, w spółdzielczości — adw. Mieczysław Szkutnik. Wreszcie inni koledzy, jak np. adw. Władysław Mendys, Stanisław Szwaja czy Józef Winsch, zaczęli organizować oddziały Stronnictwa Demokratycznego.

Przedwojenne określenie obowiązków adwokata okazało się po wyzwoleniu kraju zbyt ograniczone, oderwane od postępowych poglądów na społeczną treść pracy zawodowej obrońców prawa. Powyższy stan rzeczy wymagał zatem radykalnej reformy. Takim momentem przełomowym dla adwokatury stała się ustawa z dnia 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury, pierwszy akt ustawodawczy Polskiej Ludowej, który wprowadził formę zespołową pracy adwokatów jako wstęp do uspołecznienia tego zawodu. Ustawa ta stworzyła nową kartę w historii adwokatury rzeszowskiej. Powołano wówczas pierwszą w dziejach adwokatury naszego regionu Wojewódzką Izbę Adwokacką w Rzeszowie, której teren działalności zbieżny był z zasięgiem administracyjnym województwa rzeszowskiego oraz z okręgiem Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie. Stan osobowy Izby obejmował wówczas 118 członków-adwokatów i 4 aplikantów.

Wielki dzień przeżywała adwokatura rzeszowska w dniu 11 marca 1951 r., albowiem po raz pierwszy w historii Izby odbyło się pierwsze inauguracyjne posiedzenie Rady Adwokackiej w Rzeszowie. W skład pierwszej Rady Adwokackiej weszli adwokaci: Marcin Miąsik jako dziekan, dr Emanuel Weinberg jako wicedziekan, dr Jan Kubiczek jako sekretarz, Tadeusz Penderecki jako skarbnik i Edward Pudło jako rzecznik dyscyplinarny. Decyzją Ministra mianowani zostali dalsi członkowie Rady, mianowicie adw. Michał Pikor i adw. Józef Winsch. Członkami pozostałych organów Izby byli adwokaci: Mieczysław Rachwał, Marian Konkół, Janusz Turski, dr Jan Drzewicki z Przemyśla i Józef Szczepanik. Brak odpowiedniego lokalu spowodował konieczność odbywania pierwszych zebrań Rady w kancelarii adw. Bo-

lesława Boczara w Rzeszowie przy ul. Sobieskiego nr 19 (obecnie ul. 1 Maja 19). Ale już od 1 marca 1952 r. Rada uzyskała pomieszczenie w budynku położonym w Rzeszowie przy ul. Świerczewskiego 9. Kierownikiem Biura Rady w tym czasie był adw. Janusz Pattek, a sekretarzem technicznym był urzędnik sądowy Marian Czosnek.

Nowo powstała Rada przystąpiła energicznie do realizacji ustawy o ustroju adwokatury, a w szczególności do organizowania zespołów adwokackich. W dniu 1 lipca 1952 r. rozpoczyna działalność Zespół Adwokacki Nr 1 w Rzeszowie, którego kierownikiem został adw. Michał Pikor. W następnych trzech latach powstały dalsze zespoły: Zespół w Jaśle, Zespół Nr 2 w Rzeszowie oraz Zespoły w Przemyślu, Sanoku, w Dębicy, Mielcu, Łąncucie, Jarosławiu, Leżajsku, w Gorlicach i w Nisku. Pierwszymi aplikantami, którzy przeszli z Izby krakowskiej do Izby rzeszowskiej, byli adw. Franciszek Pawlus, Jan Kozak, Jerzy du Vall oraz Franciszek Markiewicz, natomiast pierwszym aplikantem wpisanym przez Rzeszowską Radę Adwokacką był obecny kierownik Zespołu w Jarosławiu adw. Jan Podolec. Pierwszymi aplikantami odbywającymi praktykę w Zespole Nr 1 w Rzeszowie byli: Janina Białek, Mieczysław Cincio i dr Wiesław Grzegorzczak, obecnie adwokaci-członkowie tegoż Zespołu.

Pierwsze egzaminy aplikanckie w nowej Izbie odbyły się w lutym 1953 r. Pierwszymi aplikantami, którzy składali egzamin przed Komisją Egzaminacyjną Izby, byli Adam Gruszczyński, Zbigniew Rolewicz, Tadeusz Solarz, dr Tadeusz Szetela i Jerzy du Vall. W skład tej Komisji Egzaminacyjnej wchodził: dr Jan Drzewicki, dr Jan Kubiczek, dr Emanuel Weinberg, adw. Michał Pikor, adw. Józef Wirsch i adw. Stanisław Szwaja z Krosna oraz adw. Marcin Miąsik. Delegatem Naczelnej Rady Adwokackiej na tym egzaminie był ówczesny prezes NRA Grabowski.

W okresie działalności pierwszej Rady Adwokackiej pod przewodnictwem dziekana Marcina Miąsika zarządzono ogólną weryfikację adwokatów, która dzięki właściwej postawie ówczesnych władz samorządowych adwokatury oraz kolegów adwokatów-członków Izby nie spowodowała poważniejszych perturbacji w szeregach adwokatury rzeszowskiej. Nie bez znaczenia dla dalszego rozwoju adwokatury był przepis wprowadzający podział adwokatury na dwie kategorie, przy czym sytuacja ta przyczyniła się do powstania trudnego dla adwokatury okresu, gdyż zawód nasz znalazł się wówczas pod ostrzałem prasy. Jednakże również i z tego kryzysu adwokatura wyszła obronną ręką, a środki zaradcze stały się przedmiotem rozlicznych konferencji, polemik i dyskusji.

Pierwsze wybory do władz samorządowych odbyły się na wiosnę 1956 r., przy czym poprzedziła je akcja wyborcza prowadzona przez Komitet Frontu Jedności Narodu przy Radzie, któremu przewodniczył adw. Mieczysław Cincio. Wybrano wówczas następujące władze adwokatury: adw. Marcin Miąsik — dziekan Rady, adw. Tadeusz Penderecki — wicedziekan, adw. dr Bolesław Boczar, — sekretarz, adw. Janusz Pattek — skarbnik, adw. dr Jan Kubiczek — rzecznik dyscyplinarny, adw. dr Jan Drzewicki, adw. Michał Pikor, adw. Stanisław Szwaja i adw. Józef Wirsch jako członkowie Rady. Zastępcami członków Rady zostali: adw. Mieczysław Cincio, adw. dr Tadeusz Malinowski i adw. Władysław Mendys. Członkami Komisji Rewizyjnej zostali wybrani: adw. Mieczysław Rachwał (zarazem jako przewodniczący), adw. Zdzisław Książkiewicz i adw. Roman Burnatowicz, a zastępcami tej Komisji — adw. dr Feliks Lewicki i adw. Stanisław Wojtyczek.

Wybrane wówczas organa adwokatury rzeszowskiej zrealizowały w większości postulaty ustawowe, a dzięki wydanemu przez Ministra Sprawiedliwości rozporządzeniu o wynagrodzeniu adwokatów za czynności zawodowe została stworzona ko-

rzystniejsza dla adwokatów sytuacja zarobkowa. Akcja uspołeczniania zawodu w zespółach oraz dokształcanie zawodowe adwokatów, jak również centralne szkolenie zawodowe adwokatów i aplikantów pozwoliły ułożyć stosunki w zespółach na odpowiednim poziomie.

W okresie lat 1956—1959 sygnalizowano dalszą potrzebę zreformowania adwokatury polskiej i w czasie ożywionej dyskusji na ten temat adwokatura rzeszowska weszła w ponowny okres drugich już z rządu wyborów do organów adwokatury, które odbyły się w dniu 2 maja 1959 r. Wybory te poprzedziła akcja sprawozdawczo-wyborcza prowadzona pod egidą Frontu Jedności Narodu, a Komitetowi utworzonemu w tym celu przewodniczył ponownie adw. Mieczysław Cincio.

W wyniku przeprowadzonych wyborów w roku 1959 do Rady Adwokackiej weszli następujący adwokaci: adw. Marcin Miąsik — dziekan, adw. dr Jan Kubiczek — wicedziekan, adw. Marian Skurzak — sekretarz, adw. dr Bolesław Boczar — skarbnik, adw. Stanisław Szwaja — rzecznik dyscyplinarny, adw. dr Jan Drzewicki, adw. Tadeusz Penderecki, adw. Michał Pikor i adw. Józef Winsch — członkowie. Na zastępców członków Rady zostali wybrani: adw. dr Feliks Lewicki, adw. dr Tadeusz Trendota, i adw. Mieczysław Cincio. Do Komisji Rewizyjnej weszli wówczas adwokaci: adw. Janusz Pattek — jako przewodniczący, a adw. Bronisław Rogalski i adw. Emil Górnicki — jako członkowie. Zastępcami zostali adw. Witold Smolik i adw. Władysław Mendys. Wybrano też delegatów na Zjazd Adwokatury w osobie adwokatów: Romana Burnatowicza, Janusza Patteka, Marcina Miąsika, Stanisława Szwaia, Stanisława Nusowicza i Mariana Skurzaka. Wreszcie wybrano również członków Komisji Dyscyplinarnej i ich zastępców. W czasie trwania kadencji tej Rady zmarł adw. Stanisław Szwaja, długoletni członek samorządu adwokatury rzeszowskiej, dobry prawnik i nieodżałowany kolega. Miejsce jego w Radzie zajął adw. dr Tadeusz Trendota.

W dniach 24 i 25 października 1959 r. odbył się pierwszy Zjazd Adwokatów Polskich, w którym wzięli udział wymienieni wyżej delegaci, przy czym jeden z nich, mianowicie adw. Roman Burnatowicz z Przemyśla, powołany został w skład Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

W okresie omówionych wyżej dwóch kadencji Rady jako władzy samorządowej pochodzącej z wyboru pojawiały się tendencje do ponownego zreformowania adwokatury przez dalsze wyeliminowanie z zawodu przerostów indywidualistycznych i dysproporcji zarobkowych. Dyskusja na ten temat była szeroka zarówno w prasie, jak i na zebraniach adwokatów, przy czym pojawiały się głosy oceniające krytycznie sytuację adwokatury.

Po raz pierwszy w dziejach polskiej adwokatury adwokat korzysta z ubezpieczeń społecznych i nabywa prawo do renty. To radykalne zrównanie adwokatów z ogółem innych pracowników stworzyło dla adwokatury lepsze miejsce w społeczeństwie.

Na podstawie ustawy o ustroju adwokatury z dnia 19 grudnia 1963 r. dokonano po raz trzeci wyboru władz adwokatury rzeszowskiej, które ukonstytuowały się wówczas w następującym składzie: adw. Marcin Miąsik — dziekan, adw. Marian Skurzak — wicedziekan, adw. dr Jan Kubiczek — sekretarz, adw. dr Bolesław Boczar — skarbnik, adw. Michał Pikor — rzecznik dyscyplinarny oraz adwokaci Mieczysław Małec, Tadeusz Penderecki i Józef Winsch — członkowie Rady. W skład Komisji Rewizyjnej weszli: adw. Mieczysław Rachwał jako jej przewodniczący oraz adw. Witold Smolik i adw. Stefan Ziomek jako członkowie. W skład zaś Komisji Dyscyplinarnej weszli: adw. Stanisław Rogoż — jako prezes, adw. Janusz Pattek — jako wiceprezes oraz pozostali członkowie.

Z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 19 grudnia 1963 r. powstały na terenie

Izby dalsze zespoły, a mianowicie Zespół Adwokacki w Rozwadowie, Brzozowie, Ropczycach, Nisku, Przeworsku, Ustrzykach, Lesku i Lubaczowie. Z dniem 1 stycznia 1965 r. zlikwidowane zostały faktycznie na terenie Izby indywidualne kancelarie adwokackie; jedynie za zezwoleniem Ministra Sprawiedliwości indywidualną kancelarię w Izbie prowadził adw. dr Józef Wojnar w Krośnie (zawód adwokata wykonywał indywidualnie aż do chwili śmierci, tj. do dnia 21 czerwca 1967 r.).

Ewolucja zawodu w okresie powojennym, której podlegała też adwokatura rzeszowska, narażona nieraz na naciski opinii publicznej, na nowe wymagania klientów, jak również współpraca z innymi współczynnikami wymiaru sprawiedliwości prowadziły do potrzeby dokonania pewnej nowelizacji obowiązujących wówczas przepisów ustrojowych naszej społeczności. Wiedza prawnicza to już nie *divinarium atque iniusti scientia*, to umiejętność teleologicznego wykrywania treści socjalistycznej w przepisach prawa stosowanego.

Okres trzyletniej realizacji ustawy o ustroju adwokatury z roku 1963 był okresem wzmoczonej akcji organów samorządu adwokatury rzeszowskiej w zakresie pogłębienia świadomości społecznej, politycznej i zawodowej członków Izby. Nowe wybory przeprowadzone w dniu 10 kwietnia 1967 r. doprowadziły do ukonstytuowania się nowych władz adwokatury w następującym układzie: adw. Marcin Miąsik — dziekan, adw. Tadeusz Penderecki — wicedziekan, adw. dr Jan Kubiczek — sekretarz, adw. dr Wiesław Grzegorzczak — skarbnik, adw. Michał Pikor — rzecznik dyscyplinarny, adw. Tomasz Kokoszka, adw. Tadeusz Twardowicz i adw. Stanisław Wojtyczek — członkowie Rady. Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej został adw. Mieczysław Rachwał, a jego zastępcą adw. Witold Smolik. Prezesem Komisji Dyscyplinarnej pozostał nadal adw. Stanisław Rogoż, a jego zastępcą — adw. Janusz Pattek.

W całym tym okresie adwokatura rzeszowska potrafiła utrzymywać poprawne stosunki z sądownictwem i prokuraturą. Nie było bodaj żadnego wypadku, by Rada Adwokacka wystąpiła kiedykolwiek do zwierzchniej władzy z zażaleniem na postępowanie przedstawiciela magistratury sądowej lub prokuratorskiej. W okresie gdy na innych terenach ograniczano bezwzględnie dopływ do adwokatury młodych adeptów, nasza Rada Adwokacka umożliwiała aplikantom szeroki dostęp i kształciła ich w liczbie przekraczającej ustalone limity.

W atmosferze ciągłego rozwoju adwokatury rzeszowskiej, w trosce o podniesienie rangi zawodu adwokata — adwokatura rzeszowska weszła w okres drugiego XX-lecia, które rozpoczęła przez dokonanie wyborów nowych władz, piątych z rzędu, przy czym wybory te poprzedziła szeroka i starannie przygotowana akcja wyborcza kierowana przez Komitet Wyborczy (któremu po raz trzeci przewodniczył adw. Mieczysław Cincio). Wybory do władz samorządowych adwokatury rzeszowskiej odbyły się 25 kwietnia 1970 r., w których wyniku ukonstytuowały się nowe organy adwokatury rzeszowskiej w następującym składzie: adw. Stanisław Rogoż — dziekan, adw. Michał Pikor — wicedziekan, adw. dr Wiesław Grzegorzczak — sekretarz, adw. Mieczysław Cincio — skarbnik, adw. Tadeusz Twardowicz — rzecznik dyscyplinarny, adwokaci: Emil Górnicki, Tadeusz Penderecki i adw. Stanisław Wojtyczek — członkowie. Prezesem Komisji Dyscyplinarnej został adw. Janusz Pattek, a jego zastępcą adw. Zdzisław Ryzewski. Na przewodniczącego Komisji Rewizyjnej wybrano adw. Mieczysława Rachwałę.

W okresie kadencji tej Rady obchodzono uroczystości XX-lecie Izby rzeszowskiej, przy czym obchody jubileuszowe odbyły się w dniu 18 września 1971 r. w salach Zamku w Łańcucie z udziałem Wiceministra Sprawiedliwości Adama Zborowskiego oraz ówczesnego prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej dra Godlewskiego. Na program tych uroczystości złożyła się uroczysta akademicka, koncert Filharmonii Pań-

stwowej oraz spotkanie towarzyskie. W dniu 19 września 1971 r. odbył się też ogólnopolski rajd samochodowy adwokatów w Bieszczadach. Z okazji tych uroczystości jubileuszowych Rada wydała monografię opracowaną przez adw. Mieczysława Cincię pt. „W XX-lecie Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie”. Wydano także okolicznościowe znaczki, foldery oraz dyplomy. Obchodzone XX-lecie adwokatury rzeszowskiej można potraktować jako pełny wyraz solidarności naszego zawodu z programowymi założeniami Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, których realizacja doprowadziła do efektów ekonomicznych oraz do stabilizacji socjalnych i prawnych stosunków w Państwie .

W okresie omawianej kadencji adwokatura rzeszowska podejmowała szereg inicjatyw, a w szczególności organizowała sesje wyjazdowe do Leska, Dębicy, Jasła, Rozwadowa, Jarosławia, ażeby w ten sposób zintegrować jeszcze mocniej adwokatūrę rzeszowską.

W dniu 27 kwietnia 1973 r. dokonano nowych wyborów organów samorządowych, przy czym skład Prezydium Rady nie uległ zmianie i nadal dziekanem pozostał adw. Stanisław Rogoż, wicedziekanem adw. Michał Pikor, sekretarzem adw. dr Wiesław Grzegorzczak, skarbnikiem adw. Mieczysław Cincio, a rzecznikiem dyscyplinarnym adw. Tadeusz Twardowicz. W miejsce ustępujących członków Rady adw. Tadeusza Pendereckiego i adw. Stanisława Wojtyczka weszli adwokaci Piotr Blajer i Ludwik Ochwat. Z poprzedniego składu członków Rady pozostał adw. Emil Górnicki. Prezesem Komisji Dyscyplinarnej wybrany został adw. Janusz Pattek, a jego zastępcą adw. Zbigniew Szwarnowiecki. Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej wybrano znów adw. Mieczysława Rachwałę.

Stan osobowy adwokatury rzeszowskiej wynosi obecnie 224 adwokatów, w tym 174 wykonujących zawód w zespołach adwokackich w Brzozowie, Jasle, Krośnie, Lesku, Sanoku, Lubaczowie, Jarosławiu, Przemyślu, Przeworsku, Kolbuszowej, Leżajsku, Łańcucie, Mielcu (2 zespoły), w Ropczycach, Rzeszowie (4 zespoły), Strzyżowie, Janowie Lubelskim, Sandomierzu (2 zespoły), Staszowie, w Stalowej Woli (2 zespoły) i w Tarnobrzegu.

50 adwokatów Izby to adwokaci radcowie prawni, renciści i emeryci, a nadto 6 aplikantów przygotowuje się do zawodu.

Rada mieści się w budynku własnym przy ul. Marchlewskiego 7, który zajmuje od roku 1969. Stan posiadania Rady powiększył się o takie obiekty, jak budynek socjalny w Lesku, w którym mieści się Zespół Adwokacki, oraz budynek w Lubaczowie, w którym mieści się także miejscowy Zespół Adwokacki. W budowie znajdują się budynki dla Zespołów Adwokackich w Kolbuszowej i w Strzyżowie, a nadto budynek spółdzielczy w Ropczycach. Wszystkie niemal zespoły Izby zostały odświeżone, odremontowane, a wśród nich takie zespoły, jak Zespół w Krośnie, Jasle, Jarosławiu czy też w Przemyślu, które posiadają reprezentacyjne lokale, przy czym zespoły te zostały kompleksowo wyposażone w niezbędny sprzęt i urządzenia wnętrza. Ogólnie biorąc, sytuacja lokalowa zespołów naszej Izby jest dobra, z wyjątkiem jedynie zespołów, które przeszły w związku z nowym podziałem administracyjnym kraju z Izby kieleckiej oraz z Izby lubelskiej.

W okresie 25 lat istnienia Izby wpisano na listę aplikantów 158 osób. Większość z nich to adwokaci, którzy obecnie wykonują zawód w zespołach Izby, a wielu zajmuje ponadto stanowiska w samorządzie adwokatury, gdyż są nie tylko członkami Rady, ale i kierownikami zespołów adwokackich i innych organów adwokatury oraz wizytatorami. Dzięki podjętym staraniom ze strony Rady nastąpiła stabilizacja kadrowa w zespołach adwokackich.

Działalność szeregu członków Izby rzeszowskiej została pozytywnie oceniona przez

władze zwierzchnie adwokatury. Między innymi za działalność w adwokaturze otrzymali w roku 1969 adw. Michał Pikor, adw. Tadeusz Penderecki i adw. Leon Szczepek Złote Krzyże Zasługi. W 1971 r. adw. Mieczysław Cincio otrzymał Srebrny Krzyż Zasługi, natomiast adw. Władysław Mendys — Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, a adw. Bronisław Rogalski z Przemyśla — Odznakę XXX PRL. Z okazji XXX-lecia Wojska Polskiego Kawalerski Krzyż Orderu Odrodzenia Polski otrzymał obrońca wojskowy adw. Zygmunt Panas.

Szereg adwokatów członków naszej Izby otrzymało odznaczenia nie tylko za pracę w samorządzie adwokatury, ale również z tytułu swej działalności politycznej, społecznej i wojskowej. I tak, Krzyż *Virtuti Militari* ma 1 osoba, Krzyż *Walecznych* — 4 osoby, Medal za Wolność i Zwycięstwo — 13 osób, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski — 9 osób, Złoty Krzyż Zasługi — 19 osób, Srebrny Krzyż Zasługi — 14 osób, Brązowy Krzyż Zasługi — 4 osoby, Medal X-lecia — 11 osób, Odznakę 1000-lecia istnienia Polski — 12 osób, Odznakę Zasłużony dla województwa rzeszowskiego — 25 osób. Szeregu członkom Izby rzeszowskiej nadano odznaczenia z tytułu zasług w zakresie rozwoju pomocy społecznej, turystyki, popularyzacji prawa, łowiectwa i sportu.

Wśród adwokatów-radców prawnych odznaczono Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski adw. Kazimierza Kałkowskiego i adw. Adama Radziszowskiego, obu z Rzeszowa. Adwokat Franciszek Krudos, wieloletni działacz i radca prawny w Polskim Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów (Oddział Wojewódzki i Miejski w Rzeszowie) otrzymał Złotą Odznakę Honorową Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów.

Trzem członkom Izby, a mianowicie adw. Janowi Kubickowi, adw. Marcinowi Miąsikowi i adw. Michałowi Pikorowi Naczelna Rada Adwokacka przyznała Złote Odznaki „Adwokatura PRL”.

Rada Adwokacka otrzymała szczególne wyróżnienie ze strony TPD w postaci odznaki „Przyjaciel Dziecka”.

Organizacyjna przynależność do Partii i stronnictw politycznych oraz organizacji społecznych przedstawia się następująco: do PZPR należy 40 adwokatów (15 z wojew. rzeszowskiego, 8 z wojew. krośnieńskiego, 12 z wojew. tarnobrzeskiego i 5 z wojew. przemyskiego), do SD — 35 adwokatów, do ZSL — 11 adwokatów. Do TPPR należy 51 adwokatów, ZPP — 150 adwokatów, do FJN — 21 adwokatów, do LOK — 35 adwokatów, do Ligi Kobiet — 4 adwokatów, do ZBoWiD-u — 26 adwokatów, do PTTK — 63 adwokatów. W samorządzie adwokatury pracuje 78 adwokatów, a w radach narodowych — 19 adwokatów.

Ostatnie 6 lat — to okres wyteżonej pracy organów samorządu w staraniach o wysoki poziom zawodowy i etyczny adwokatury, o odpowiednie warunki pracy i uspołecznienie pracy w zespołach. Wypada przy tym wyrazić uznanie wizytatorom Zespołu Wizytatorów przy Radzie za sumienną i rzetelną kontrolę organizacji pracy zespołów adwokackich, a w szczególności przewodniczącemu Zespołu adw. wicedziekanowi Michałowi Pikorowi oraz inspektorowi finansowemu Rady mgrowi Tadeuszowi Garbacikowi. Dzięki wysiłkom tych osób socjalistyczny model zespołów adwokackich doprowadzony został do właściwego poziomu i jest obrazem prawidłowego funkcjonowania adwokatury regionu rzeszowskiego.

W minionej kadencji kilka osób zostało wpisanych na listę adwokatów-radców prawnych. Dzięki temu będą oni mogli znaleźć swoje miejsce w ramach samorządu adwokackiego, z korzyścią dla siebie i z pożytkiem dla przedsiębiorstw, w których wykonują swój zawód.

Z inicjatywy Rady Adwokackiej prawie wszystkie zespoły naszego terenu ufun-

dowały książeczki mieszkaniowe dla dzieci-sierot. Za rok będzie mogła Rada Adwokacka i zespoły przekazać sierotom 21 książeczek mieszkaniowych. Niezależnie od tego każdy zespół sprzedaje znaczki TPD. Daje to w rezultacie poważne kwoty, bardzo potrzebne dzieciom Rzeszowszczyzny.

Również z inicjatywy Rady przeprowadzono w całej Izbie zbiór książek prawnych. Akcja ta uwieczniona została powodzeniem, albowiem kilka tysięcy (w tym wiele unikalnych egzemplarzy) znalazło się w bibliotece Ośrodka Naukowego Filii UMCS w Rzeszowie.

Warto podkreślić także przekazanie przez Radę Adwokacką kwoty 20.000 zł na rzecz Komitetu Odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie.

Kilkadziesiąt tysięcy złotych każdego roku przeznacza Rada Adwokacka na turystykę, dotując istniejące przy Radzie Adwokackiej Koło Nr 44 PTTK. Rada Adwokacka zamierza śmiało organizować tego rodzaju krótki wypoczynek dla adwokatów i ich rodzin.

Poważnym osiągnięciem Rady jest zorganizowanie seminariów doktoranckich w zakresie prawa karnego i cywilnego. Zajęcia dla zgłoszonych już około 30 kandydatów prowadzone są pod kierunkiem profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Ostatnio Rada Adwokacka zaproponowała współpracę Radzie Zakładowej WSK w Rzeszowie na takich warunkach, że Rada Adwokacka zapewni pomoc prawną pracownikom WSK, a w zamian Rada Zakładowa WSK umożliwi adwokatom korzystanie z domów wypoczynkowych WSK w Polańczyku i Koszalinie.

Jak już wspomniano, Rada organizowała spotkania regionalne w Lesku, Jarosławiu, Jaśle, Rozwadowie i w Dębicy w celu zacieśnienia więzów organizacyjnych, zawodowych i koleżeńskich z członkami Izby, głównie z regionu południowego i wschodniego województwa rzeszowskiego. Ten sam cel przyświecał również przy organizowaniu stałych dyżurów członków Rady w jej lokalu, jak również w czasie wyjazdów dziekana i poszczególnych opiekunów do zespołów adwokackich, co w rezultacie pozwoliło rozszerzyć kontakty członków zespołów z członkami Rady. Wiele też uwagi poświęciła Rada Adwokacka stosunkom wewnątrzzespołowym i poziomowi zebrań członków zespołów, w wyniku czego zaznacza się harmonijna współpraca między członkami zespołu.

Rada nawiązała ostatnio współpracę z Towarzystwem „Polonia” i podjęła szereg akcji terenowych, a działalność publicystyczna członków Izby pozwoliła adwokataturze rzeszowskiej wejść na forum krajowe i zyskać pozytywną ocenę.

Jeśli chodzi o poradnictwo prawne, to podkreślić należy, że zespoły Izby rzeszowskiej świadczyły bezpłatnie pomoc prawną w 1973 r. w 3.060 sprawach, w 1974 r. w 2.400 sprawach, a w 1975 r. w 2.407 sprawach. Innymi słowy, każdego roku adwokaci Izby rzeszowskiej świadczyli bezpłatnie na rzecz ludności pomoc prawną wartości około 4.500.000 zł. Jest to 25% całorocznego obrotu wszystkich zespołów. Do kwoty tej należy jeszcze dodać około 2.400.000 zł za świadczone bezpłatnie porady prawne przez same zespoły. Razem więc stanowi to około 40% wynagrodzenia uzyskiwanego przez wszystkie zespoły Izby.

Podziękowanie za długoletnią pracę wypada w tym miejscu wyrazić pracownikom Rady: Marii Maternie, Romualdzie Kalinowskiej, Janinie Olbrycht oraz przebywającym na emeryturze Genowefie Sidor i Marianowi Czosnkowi, którzy pracą swoją bardzo się przyczynili do uzyskanych przez Izbę osiągnięć.

Do najstarszych zasłużonych członków Rady należy pierwszy i długoletni dziekan Rady adw. Marcin Miąsik, działacz społeczny i polityczny, odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz innymi odznaczeniami. Wymienić

należy również byłych członków Rady adw. Józefa Winscha, odnanzonego Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, adw. dra Jana Kubiczka, odnanzonego Złotą Odznaką „Adwokatura PRL”, adw. Tadeusza Pendereckiego, byłego wicedziekana Rady, adw. Janusza Patteka, długoletniego prezesa Komisji Dyscyplinarnej, adw. dra Jana Drzewickiego z Przemyśla, doskonałego cywilistę, adw. Stanisława Szwałę z Krosna, adw. Mieczysława Malca z Przemyśla, odnanzonego Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, a z młodszej generacji — adw. dra Wiesława Grzegorzycy, dziekana S. Rogoża i adw. M. Cincię, aktywnego członka Rady, obecnego jej sekretarza, oraz adw. Emila Górnickiego, działacza samorządu adwokackiego, członka Zarządu Głównego ZPP, odnanzonego Złotym Krzyżem Zasługi i ostatnio Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski za działalność w ZPP.

Wiele pracy organizacyjnej włożyli w działalność samorządu adwokackiego dawni i obecni członkowie Rady, jak również wielu członków Zespołów. Nie sposób tu pisać o wszystkich kolegach, ale zdaniem naszym należy jednak wymienić niektórych z nich, a mianowicie: adw. Jerzego du Valla i Władysława Mendysa z Jasła, adw. Leona Szczepka z Sanoka, adw. Bronisława Rogalskiego z Przemyśla i adw. Władysława Makara, odnanzonego Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski za działalność w SD, adw. dra Tadeusza Malinowskiego z Jarosławia, adw. Stanisława Dylę z Kolbuszowej, adw. Rajmunda Aschenbrennera z Tarnobrzegą, adw. Mieczysława Szkutnika ze Stalowej Woli, adw. Franciszka Markiewicza i adw. Augustyna Ostafila z Krosna oraz Włodzimierza Janickiego z Brzozowa, M. Bojdeckiego z Łańcuta i wielu, wielu innych, którzy pracą swą w sposób rzeczowy i rzetelny dobrze kierowali pracą zespołów naszej Izby. Wielu spośród nich, znanych działaczy samorządowych, odeszło już, jak np. adw. Stanisław Szwałę, adw. dr Jan Kubiczek, adw. Janusz Pattek, adw. Roman Burnatowicz oraz adw. Stanisław Nusowicz, długoletni kierownik Biura Rady, odnanzony Złotym Krzyżem Zasługi za działalność zawodową. Niech wzmianka o nich będzie hołdem dla tych, dla których zawsze prawo oznaczało prawo, a sprawiedliwość sprawiedliwość.

Właściwe funkcjonowanie adwokatury leży w interesie ludzi korzystających z usług zespołów adwokackich. Dobro tych ludzi, dobro całego społeczeństwa powinno być celem naszej pracy, a więc adwokatury jako całości.

Do wszystkich członków Izby należy troska o lepsze jutro naszej Ludowej Ojczyzny i wypełnianie przez nas zadań w dziedzinie ochrony porządku prawnego i dlatego, wchodząc w drugie ćwierćwiecze naszej Izby, należy palestrze rzeszowskiej dedykować słowa: *Quod bonum, felix, faustum, fortunatumque sit.**

* Opracowanie niniejsze oparte zostało na:

- 1) referacie adw. Tadeusza Pendereckiego z okazji XV-lecia Izby rzeszowskiej (z dnia 20.III.1965 r.),
- 2) publikacji adw. Mieczysława Cincio: W XX-lecie Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie,
- 3) protokołach posiedzeń Rady za lata 1951—1976.